

Potop

Zorica Latcu

Se zbate navalnic potopul de dor,
Sporind inspumatele-i ape;
Si valul tresalta, sub taina de nor,
Aproape de ceruri, aproape...
Se pierde lumina in val de potop,
Stihiile-n spume se-neaca...
Tot creste adancul, cu strop dupa strop,
Ci dorul in veci nu mai seaca.
Eu nu pot, Stapane, sa trec peste el,
Sa ies din sarmana mea arca.
trimis-am in zare sfios porumbel
Si iata astept sa se-ntoarca.
Doar apele tulburi s-or trage prin vai
Si lumea-nnoise-va toata,
Atuncea trimite-vei ingerii Tai,
Din arca de lut sa ma scoata.